

Jurnal de vacanță - excursia ACOR No. XX. - punct culminant: Milano – mai 2015

Autor: Daiana Matieș, Stuttgart, mai 2015

Autocarul alunecă pe autostrada ce începe să dea zoom Alpilor.

"Ab in den Süden ..." așa sună un refren de vacanță pentru germanii dintotdeauna atrași de soarele sudului. Evadarea nu trebuie să fie făcută la celălalt capăt de lume. Uneori evadarea înseamnă un sfârșit de săptămână în care încui ușa și spui, "gata, azi lăsăm grijile cotidiene acasă" și numai gândul la alt aer și alt peisaj, este deja primul pas. Și asta nu pentru că Germania nu ar fi frumoasă. Ca români, învățați cu locuri de poveste, Germania pentru noi oferă alte țărâmurile de poveste, țesute în păduri sau pe cursul Rinului, al Dunării, ... povești medievale care își fac loc din când în când în prezent, continuând să fascineze.

Daaaaa! ... dar Italiaaaa ... Italia își are farmecul ei, și-l va păstra mereu. Iar când traseul dus-întors este ales cu dibăcie, te trezești cum în câteva zile ai străbătut patru țări și tocmai ai prins gust de călătorie (asta dacă te mai ține energia).

Despre asociația **ACOR- Asociația Cetățenilor Originari din România e.V. Stuttgart**, am mai scris. Despre excursiile pe care aceasta le organizează o dată pe an, avându-l la cârmă pe neobositul **Vadim Cercasov** și deosebita sa soție, deasemenea. De fiecare dată am avut cuvinte de laudă la adresa acestor oameni pentru că nici nu s-ar putea altfel. Iar comentariile sunt de prisos.

Și de fiecare dată (cel puțin în ultima vreme) mi-a revenit sarcina (atunci când i-am putut însoți) să scriu câteva gânduri de vacanță care să rămână acolo, cumiți, în cutiuța aducerilor aminte, pentru vremuri când se deapănă amintiri. Iar de această dată, **nu este vorba de orice excursie, ci este cea cu numărul 20**. Douăzeci de ani de când grupul cu membrii mai noi sau mai vechi se strânge în jurul

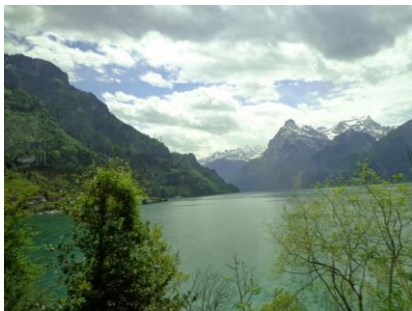

Redacția ZIG-ZAG de România

Freies Radio für Stuttgart, Stöckachstr. 16a, 70190 Stuttgart, Tel.: +49 (0) 711 6400 - 442, Fax: - 443
www.onlinereflect.eu / info@onlinereflect.eu

căpitanului și se pornește spre cele patru zări ale Europei, cu aceeași curiozitate, cu aceeași bună dispoziție, cu același interes.

Prognoza meteo nu ne-a zâmbit din prima dar asta nu a speriat pe nimeni. Și astfel am alunecat șerpuitor printre pajiști și păduri, printre lacuri de turquois, printre nori jucăuși cu razele mângâietoare ale soarelui (sau invers), printre parfumuri de livezi... și, nesaturați de priveliști, nesaturați de frumusețea naturii la fiecare pas, nesaturați de aerul ce umplea piepul hrănindu-l, bucuroși să-l înlocuim pe cel plin de poluare al Stuttgartului ultimei vremi, ne-am lăsat purtați lăsând totul în urmă. S-au făcut statistici și nu stăm deloc bine, orașul Stuttgart este cel mai poluat și cel mai prăfos din toată Germania. Dar asta nu ne mai miră la atâta industrie și atâtea șantiere care răsar ca ciupercile, notă de bunăstare totodată pentru o capitală de land, care se vede treaba, că își permite. Amețit sari cu privirea de la dreapta la stânga, "uite, acolo sus!!", "uite, acolo jos!!" ..."dar uite acolo ... vaaaaaiii, câtă frumusețe!" cam așa a fost parcursul până la primul popas dar și până la al doilea și tot așa ...

Elveția și Lacul celor Patru Cantoane: Uri, Unterwalden, Schwyz și Lucerna. Tellsplate-Platoul lui Tell. Lacurile oglindind maiestuozitatea vârfurilor golașe pudrate sau nu cu zăpezi în primăvară târzie, râurile grăbite cochetând cu toate nuanțele albastre ale apelor, aparate de fotografiat care nu mai conțin din clic-uit, camere de filmat de buzunar care se rotesc nehotărâte de atâtea posibilități. Primul popas, **Lugano**. "Nu va necăjiți, aici este vremea mereu schimbătoare..." asta am auzit în acea după amiază deja de câteva ori, încercând să mă strecur printre picăturile de ploaie cu miros de vară, reavăn. Lugano, între Alpi, cu clima mediteraneană. Bananii își atârnavu ciorchinii galbeni de greutatea florală, azaleele aduceau viață fiecărui colț de stradă sau parc, anemone pastelau rundele cu verde crud iar picurii continuau să mi se prelingă pe gene, alunecând în lacul animat acum doar de dansul lebedelor în stabilirea teritoriilor. Lugano-aici timpul se oprește agățat în vârf de munte, ascultând poveștile lacului.

O vizită rapidă la o biserică, San Rocco, prima ieșită sau văzută în drum, cu fresce semnate de Carlo Carloni la 1760, ne fură câteva momente. Un ultim salut lacului și promenadei, piscurilor ce înconjoară totul-colonade naturale, autocarul ne așteaptă spre a ne purta spre locul de înnoptare, un hotel de 4 stele din **Lecco, NH Lecco Pontevecchio**, la 5 minute pe jos de centrul istoric și 100 de metri de lac. Aici, servire ireproșabilă, tacâmuri de argint, mâncarea...italiană, vinul ... Italian ... înghețata, tiramisu servit la desert ... (am mâncat și mai bun) dar atmosfera în ansamblu ne-a dat sentimentul de vacanță plină a primei zile.

Redacția ZIG-ZAG de România

Freies Radio für Stuttgart, Stöckachstr. 16a, 70190 Stuttgart, Tel.: +49 (0) 711 6400 - 442, Fax: - 443
www.onlinereflect.eu / info@onlinereflect.eu

Lecco, situat pe malul lacului Como la 40 minute distanță de Milano cu trenul, este un orașel liniștit, pitoresc, la poale de munți, miros de iasomie purtat de briza lacului, terase pline și zumzăitoare. Seara îmbie și aici la promenadă cu sclipiri de ape, bărci ce se leagănă ușor și lebede încolăcite în somn lin.

Deșteptarea, doamnelor și domnilor! Micul dejun topește nările în miros de cafea și prăjituri. Autocarul deja așteaptă. Direcția: o zi plină- **Milano**. Autostrăzile Italiei le-aș numi autostrăzi ale salcânilor. Peste tot ne-au însoțit, nenumărați, ... nenumărați, aș fi coborât de zeci de ori numai să le simt mirosul dar...timpul e de altă părere. Centrul-plin. De așteptat, căci printre altele, de o săptămână și-a deschis porțile și EXPO 2015. Aici ne așteaptă ghida. O tânără veselă, energică, foarte volubilă și prietenoasă. Ne-a vorbit cu minimum 120 cuvinte /minut neștiind cum să ne împace pe toți în curiozitățile fiecăruia, cum să ne încante și cum să ne informeze totodată. Primul punct de vizitare a fost **biserica San Maurizio**. Fresce de o mare frumusețe, semnate de către **Bernardino Luini**, unul dintre studenții lui Leonardo da Vinci din cea de-a doua perioadă milaneză, după 1508, ne țin respirația tăiată, în marea tentație interzisă de a mângâia fiecare pensulație și ascultând cu atenție explicațiile în căști.

Următorul punct, Opera. Ne-am nimerit la un moment în care se făceau exerciții de lumini cu artiștii pe scenă, am avut voie să intrăm pe rând, apoi ne-am strecurat pe coridoarele ce duceau la **muzeul Scalei**, sanctuar al muzicii, ce ne-a dus în alte dimensiuni ale timpului.

Salutând clădirea despre care aflăm că la construcție avusese parte de un spațiu cam înghesuit între cele deja existente, pentru care nici nu a primit o fațadă pompoasă, ne îndreptăm spre Piața Domului prin celebra Galleria Vittorio Emanuele II - punctul zero al shopping-ului în Milano. Nu intrăm însă în acest vacarm fără să ne plecăm capul scurt în fața celui ce astăzi străjuiește în actual-amenajata Piazza della Scala , într-o nemișcare mută, **Leonardo da Vinci**.

Galeria comercială este un paradis pentru cei cu bani și cei fără bani. Găsești de toate, pentru toți: Vuitton, Prada, Gucci dar și Mc Donalds sau alte magazine. Arhitectura însă este remarcabilă, metalul și sticla făcând din 1877 un tandem bine armonizat.

Redacția ZIG-ZAG de România

Freies Radio für Stuttgart, Stöckachstr. 16a, 70190 Stuttgart, Tel.: +49 (0) 711 6400 - 442, Fax: - 443
www.onlinereflect.eu / info@onlinereflect.eu

Printr-o arcadă se deschide în lumină - lată-!! **Domul**. Restaurat, în plină strălucire, tronează maiestos cu miile-i de ornamente. Filigram în piatră. Îți trebuie zile să îi studiezi fiecare colțisor, fiecare statuie, fiecare rozetă. Nu se aseamănă cu nimic altor catedrale, nici un alt dom nu îți dă sentimentul de măreț și stabil așa ca el. Așezat, fără să țâșnească în mijloc spre înălțimi purtând vreo cupolă-el țâșnește spre înălțimi din toate încheieturile. E acolo, cu parfum de statornicie și neasemuită frumusețe. I-am călcat pragul cu pietate, istorii mi-au apăsat pentru o secundă umerii în reflex de vitralii și umerii mei s-au umbrit pe imensele coloane sau poate invers...dar cine mai știe... Ghida ne face atenți și la trucuri. Numai un ochi foarte bine format realizează că tavanele sunt pictate imitând perfect o broderie în piatră. Dar cât de bine este realizată!, ne-am chinuit mult (avantaj-dezavantaj distanță, plafonul fiind mult prea sus pentru ochiul neprofesionist). Vizitarea Domului la interior nu m-a mulțumit chiar dacă am ținut neapărat ca la ieșire să îl apuc pe Isus (aflat în bazorelief pe poarta principală) de fluierul piciorului (obicei păstrat mai ales printre studenți în perioada examenelor, ca purtător de noroc; de atâtea atingeri s-a șters până și patina timpului, având acum reflexe roșietice, ceea ce mă duce la gândul că obiceiul se păstrează și astăzi).

Așa că, următoarea mișcare a fost terasa Domului. Ei bine, nu, nu sunt într-o formă prea sportivă în ultima vreme dar avem lift. Te controlează la piele și în bagaje, nu ai voie să te cocoți oricum dar zău că merită! Fiecare arcadă are altă decorație, fiecare floare alt format, fiecare vârf un alt model. Nu există crenel cu același model. Patru stiluri se regăsesc în această bogăție artistică în piatră: rococo, renașcentist, gotic și baroc...inepuizabilă imaginație și măiestrie dusă la absolut... dar ziua nu are decât 24 de ore. Peste drum, la Palazzo Reale, tocmai ne-am procurat bilete la expoziția "Leonardo da Vinci 1452-1519" o retrospectivă a vieții și muncii sale în toate domeniile, o incursiune în viața geniului care ne lasă după atâtea secole în admirație unică, expoziție presărată și de alte lucrări ale vremii, în nu mai puțin de 17 saloane. Nu, Gioconda nu s-a numărat printre lucrări, ea nici nu va părăsi Luvrul prea curând, replici însă în toate formele, stilurile și manierele ale unor diverși artiști ocupau ultima sală a expoziției. Cu ce am plecat în minte de acolo?? Cu un desen realizat în cerneală pe hârtie, pe care îl cunoșteam din cărțile școlare: "Omul vitruvian", celebrul desen realizat de Leonardo da Vinci în 1490, considerat de-a lungul veacurilor drept un etalon al "omului perfect". Fascinant.

Redacția ZIG-ZAG de România

Freies Radio für Stuttgart, Stöckachstr. 16a, 70190 Stuttgart, Tel.: +49 (0) 711 6400 - 442, Fax: - 443
www.onlinereflect.eu / info@onlinereflect.eu

Ziua e deja după amiază, următorul pas: **EXPO 2015**. La marginea orașului, la peste 10 stații de călătorit cu metroul, este o imensitate de văzut, este imens...și mi-a luat suficient de mult, măcar pentru a-mi forma o părere...pavilioanele s-au întrecut cu adevărat între ele și bineînțeles, s-a văzut unde statele și-au permis și au dorit să investească.

România are un stand mai puțin impunător, s-ar merge pe ideea de "klein und fein" și ar fi ok, dacă ne gândim la "întoarcerea la natură", subliniind că tema expo de anul acesta este „Hrănirea planetei, energie pentru viață” și dacă s-ar fi investit mai serios ... totuși ... România, singurul pavilion închis la ora 18.00 (expoziția fiind deschisă zilnic până la ora 23.00), cu ușa de la intrare stricată, fără nici o notiță de semnalare că se lucrează la ceva reparații ... și asta în cea de-a 9-a zi de expoziție! Prezentă la față locul ca journalist, echipată până în dinți cu reportofon, pixuri, ruxacul plin cu baterii de rezervă, etc. ... nu am avut cu cine să stau de vorbă, informațiile primite fiind neoficiale, recunosc însă, cu amabilitate, fiecare virgulă fiind însoțită de scuze. Chiar dacă mi s-a spus că de la ora 9.00 fusese deschis ... sorry, mă așteptam la altceva, chiar și în caz extrem, de "revizie tehnică". La intrarea din spate, saci cu ciment, diverse materiale și muncitori italieni concentrați pe treabă. Era de acceptat și dacă măcar la ușa de la intrare ar fi fost atârnat un placat cu "sorry", "pausa" sau ar fi stat o domnișoară în port popular care ar fi împărțit flori, bomboane Kandia, sau linguri de lemn, sau ... ceva care să nu arate a părăsit. Am văzut mulți oameni care se opreau în față intrării și încercau să între, neputând înțelege că este închis. O zi de sâmbătă în care poate mulți și-au luat timp special să călătorească la Milano. O zi de sâmbătă ... la numai 5 zile înaintea vizitei primului șef de stat, care nu a fost nici mai mult nici mai puțin decât ... președintele Johannis.

Dragi compatrioți, responsabili cu aceste cărți de vizită ale României, românii și președintele știu cum arată țara noastră și frumusețile și bogățiile pe care le are. Această carte de vizită pe care ați prezentat-o este mai ales pentru aceia care în ziua de sâmbătă, 9 mai, după ora 18.00 până la ora 23.00 v-au bătut la poartă, fiind de voi invitați. Oare cum faceți fiecare la casele voastre când v-ați invitat musafiri și vi se ard sarmalele în cuptor? Încuiați ușa și vă faceți mici după sofa să nu fiți văzuți? ... și dacă tot se fac oareșce decoruri florale, poate n-ar fi chiar rău ca cele 20 de ghivece cu floarea soarelui din fața pavilionului, ce-i drept cam amărâte, să mai primească ceva apă, dacă nu se pot înlocui.

Oricum, ne-am clătit necazul în tot ce era în jurul nostru și pot spune că din ce am văzut și am văzut ceva, nu a fost decât frișca de pe tort. Mi-am dorit întotdeauna să vizitez o astfel de expoziție, curiozitatea mi-a fost mare, încă din 2000 când Hannovera a fost gazda și nu am avut cum ajunge.

Redacția ZIG-ZAG de România

Freies Radio für Stuttgart, Stöckachstr. 16a, 70190 Stuttgart, Tel.: +49 (0) 711 6400 - 442, Fax: - 443
www.onlinereflect.eu / info@onlinereflect.eu

Participante, în jur de 140 de țări, fără să punem la socoteală pavilioanele diferitelor firme, indiferent că erau de ciocolată sau din domeniul energiilor moderne, captivau prin ineditul arhitecturii, unele țări fiind reprezentate de chiar mai mult de o singură clădire. La interior, fiecare după posibilități. De oferit cred că fiecare țară are mult mai mult de oferit decât arată. O astfel de expoziție însă trebuie văzută și nu povestită. Mai mult, eu aș împărți-o în două expoziții total diferite: cea de zi și cea de seară, când luminile înflăcăreză totul și la propriu și la figurat. Cascade de culoare și strălucire, o altă lume, altfel gustată. Chiar dacă nu peste tot ...

După amiaza noastră ajunge să fie spre seară, oră la care autocarul s-a îndreptat spre hotelul din Lecco dar fără mine și fără colega mea de "bancă". Pentru că eu mai am un *rendez-vous* pe care mi-am propus cu ultimile puteri să nu îl ratez și să onorez invitația făcută de a petece puțin timp cu **românii din Milano**. Întâlnire pusă la punct din timp, un ultim sms, un ultim schimb de metrouri și iată că am ajuns. Mulțumesc și pe această cale lui **Cornel Toma**, jurnalist român în Milano, trup și suflet dedicat comunității, pentru idee, pentru invitație, pentru grijă și faptul că ne-am găsit chiar dacă pentru scurt timp între oameni minunați. O seară între prieteni care ne-au adoptat instantaneu, cu vizionare de film românesc, mâncare "italienească", un sekt special pentru musafiri și cel mai important, multe, multe zâmbete și oameni care se vede că fac cu drag ceea ce fac. Seara s-a continuat cu mici aventuri pe străzile milaneze care, cu toată marja de siguranță luată la plecare, ne-au blocat în trafic și am ajuns cu trei minute după plecarea ultimului tren spre Lecco. Salvarea ne-a venit de la **Roxana Macovei**, o altă inimoasă a grupului care după turul de forță soldat cu eșec pe străzile aglomerate, ne-a predat camerelor de hotel în cea mai bună stare, târziu după miezul nopții. Gata ...! la culcare, mă las acoperită de umbra ultimei nopți italiene cu vedere la răsărit, spre munte. Ultima dimineață ne trezește cu același miros de cafea și prăjituri, am mai dilata puțin timpul dacă s-ar putea ...

Redacția ZIG-ZAG de România

Freies Radio für Stuttgart, Stöckachstr. 16a, 70190 Stuttgart, Tel.: +49 (0) 711 6400 - 442, Fax: - 443
www.onlinereflect.eu / info@onlinereflect.eu

Autocarul alunecă pe autostrada ce începe să dea zoom Alpilor, în sens invers. O ultimă baie a privirilor în salcâmi înfloriți și în lacurile albastre, de-acum întoarcerea prin Elveția cu popas la **San Bernardino**. Mai departe, ne așteaptă **Vaduz**, capitala principatului Liechtenstein, un oraș de 5000 locuitori. La prima vedere un "sat" mai mare și foarte îngrijit, Vaduzul îl cuprinzi făcând mai puțin de jumătate de oră cu trenulețul care, spre marea mea surprindere, avea și bandă cu explicații în limbă română, spre delectarea generală. Una dintre colegile de excursie, Manuela Nica ne-a aranjat surpriza și trebuie să recunoaștem, chiar ni s-a părut foarte ciudat să ascultăm "altfel" explicațiile despre orașul-capitală. Situat între munți și scaldat la picioare de apele Rinului, Vaduzul impresionează prin rămânerea în natură, prin curățenie, prin organizare. Vinurile ... le vom degusta data viitoare ... Iar dacă ne gândim că aici cetățenii țării au cel mai înalt nivel de trai din Europa, parcă ne vine la toți să ne mutăm la țară ... Poveștile cu teme financiare vor mai curge o vreme pe apele Rinului dar locuitorii cu siguranță vor ști să se descurce și pe viitor măcar tot atât de bine.

Lăsăm și Vaduzul în urmă și pornim spre ultimul punct al călătoriei: **Bregenz**-Austria. Alt lac, Bodensee, altă țară, altă promenadă și peste tot aceeași atmosferă de vacanță, de oameni care se bucură de soare, aer și apă. Am stat minute în șir, mi-am lăsat privirile să alunece departe, printre lebede și vapoare, pe celalalt mal în căutarea unui alt orașel de poveste dar situat pe malul german, Lindau, vizitat deja cu altă ocazie ... Dar acolo nu vom mai ajunge de această dată. Soarele se îndreaptă spre orele serii, în drum spre Stuttgart ne mai oprim la popasul nostru preferat, măcar pentru câteva fotografii de colecție-un popas realizat în conceptul arhitectului vizionar **Friedensreich Hundertwasser**.

Și gata.

La mulți ani excursiilor ACOR, sănătate organizatorilor! Ne mai vedem la anul!

Daiana Matieș
Mai 2015, Stuttgart